

saa forskellige, som om de ikke tilhørte samme Landsdel.

Dette Forhold beroede ikke paa nogen Tilfældighed men skyldtes Byernes uensartede Beliggenhed og de forskellige Livsvilkaar, Beboerne i Tidens Løb havde været underkastede. Mens de sagtmødige Vejlbj-Bønder fra Arilds Tid udelukkende havde beskæftiget sig med at pløje og høste deres store Agre, var Skibberup oprindelig — og til Dels endnu — en Fiskerby, hvis Beboere delvis ernærede sig af Havet. Endnu for et Par Menneskealdere siden betragtede Skibberupperne Dyrkningen af deres Jord som en Biting, der helst overlodes Kvinderne, medens Mændene plaskede omkring i nære og fjerne Fjorde og gjorde Landgang rundt om paa Kysterne for at afhænde deres Fangst.

Mange Fortællinger var endnu bevarede om disse gamle Skibberupperes stundom temmelig lystige Æventyr til Lands og til Vands. En enkelt havde Historien endog optegnet blandt Landets Krigsbedrifter:

En Nat i Aarhundredets Begyndelse, under den engelske Krig, roede fire Brødre hjem fra et muntert Svirelag hos nogle Venner inde i en af Nabofjordene. Udenfor Fjordmundingen fik de —